

Τρίτη τῆς Διακαινησίμου

Παναγίας Πορταΐτισης

ἦχος γ'

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος δὲ Δε'

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ἑσπερινός 1909 σ.1#

Εἰς πο ολ λα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ε ε ε ε ε ε

τη η η η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο τα α

α α α α α α

Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ψάλλει τὸ Χριστὸς Ἄνεστι τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης· τὴν κατάληξιν "ζῶνι χαρισάμενος" ψάλλουσιν οἱ χοροί.

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα̣

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Πεντηκοστάριον 1935 σ.4#

Χ ρι στο ος α νε ε στη εκ νε ε κρων **χ̣ ῥ̣** θα να
α τω θα α να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνημασι **ῥ̣** ζω ην χα ρι σα α με νος **π̣ ῥ̣**
* τὸ τέλος νο ο ο ο ο ο ος **π̣ ῥ̣**

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη

Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης... Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης... Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου... Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν... Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους... Ἐπὲρ τῆς πόλεως... Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων... Ἐπὲρ πλεόντων... Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Σοί, Κύριε.

Ἐὶ πρέπει σοι, πᾶσα δόξα...

Ἀμήν.

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε, δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.

Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.

Ἐὶ τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.

Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.

Ἐὶ ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος.

Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.

Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ἐν τῷ οὐρανῷ κ' ἐν τῇ γῆ.

Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.

Ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

Ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου.

Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

Ἐξαπέστειλε σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε.

Ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Ἐὶ ἐπάταξεν ἔθνη πολλά

Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς,

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων.

Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν.

Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῶ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν κ' γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον κ' χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι κ' οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι κ' οὐκ ὄψονται.
ᾠτα ἔχουσι κ' οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά.
Καὶ πάντες οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ

Ἑξομολογεῖσθαι

Ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων...
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ...
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει...
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων...
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ...
Τὸν ἥλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας...
Τὴν Σελήνην, κ' τοὺς Ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός...
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν...
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν...
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, κ' ἐν βραχίονι ὑψηλῷ...
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις...
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτοῦ...

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραῶν, κ' τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν...

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ...

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους...

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς...

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων...

Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν...

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν...

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ...

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος...

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν...

Ὁ διδούς τροφήν πάσῃ σαρκί...

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλουΐα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλουΐα.

Λόγον ἀγαθόν

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ρι Νη

Ταμείον Ανθολογίας
Θ. Φωκαέως, τ. Β'
6η έκδ. 1869 σ.207*

Λόγον ἀγαθόν, 2 ἐξημερεύσατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν...

ο γο ον λο γο ον α α γα α θον ρι αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α ρι ε ξη ρευ ξα το ο η

καρ δι α α μου ρι λο γο ον α α γα α θο ο ο ο

ο ο ο ο ον ρι χαι αι αι ρε ε ρι Παν

τα α να ασ σα πα αν υ υ υ μνη η η η

τε μη τηρ Χρι ιστου ου ου του ου Θε ε ε ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Αλ

λη λου ου ου ι ι ι ι α

2 ...λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ...

Λ ε ε ε ε ε γω ω λε γω ω ε ε γω τα

ερ γα μου τω ω βα σι ι λει ει ει ει ει ει ει ει

ει χαι αι αι ρε ε βα σι λι ισ σα α α α

των α αγ γε ε ε ε λω ω ων Δε σποι οι να του

ου κο ο ο σμου ου ου

Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η γλωσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. καὶ λαλοῦμαι

μοι ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους

οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους

ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους

ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους

Ἄλλου σου ἰερέως

3 ὁ ἄγγελος κἀλλεῖ παρὰ τοῦς υἱοῦς τῶν ἀνθρώπων...

Ωραὶ αἰοῦ καὶ ἀλλοπα

ρατοῦς υἱοῦς τῶν ἀνθρώπων ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους

ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους ὡς οὐρανὸς ὕψους

θε ε ε νε ε Θε ο ο νυμ φε ε Δε ε ε σποι οι

οι οι να α α α α α α α α α α α Αλ

λη λου ου ου ι ι ι ι α

3 ...ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου...

ξε χυ υ υ θη η χα α α α α

α α ρις εν χει λε ε σι ι ι σου ου ου ου ου ου ου

ου χαι αι αι ρε ε α α σπι ι λε α α

μο ο ο λυ υ υ υν τε α α α α α α φθο

ο ο ο α α φθο ο ρε ε παν α α γι ι ι α α α

α α α α α α α α Αλ λη λου ου ου ι

ι ι ι α α

Δ ι α του ου ου ου ου το ευ λο γη

σε ε σε ο Θε ε ος εις τον αι αι ω ω ω να

α α α α α α α χαι αι αι ρε ε η

των α πηλ πι σμε ε ε ε νων ε ελ πι ι ι ι ις και

των πο λε μου με ε ε ε νω ω ω ων βο η η

η θει ει ει ει α α α α α α α α α α

α Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α α

4 περιξωσαι την ρομφαιαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ...

Π ε ρι ι ι ι ι ζω πε ρι ι ζω ω ω

σαι την ρομφαι αι αι αι α την ρομφαι αι α α

αν σου ε πι τον μη ρον σου δυ να α α τε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χαι αι αι αι αι ρε Κε ε

χα α α ρι ι ι τω με ε ε ε ε νη ο Κυ

υ υ ρι ος με ε ε τα σου ου ου και δι

α σου ου ου ου ου με εθ η η η μω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χων

Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

4 ...τῆ ὠραιότητι σου καὶ τῷ κάλλει σου

Τ η ω ραι ο ο ο τη η τι ι ι

σου και τω κα αλ λει ει ει ει σου ου ου ου ου

ου ου ου χαι αι αι αι αι ρε ευ λο γη με ε ε

νη συ υ ε ε εν γυ ναι αι ξι ι ι ι και ευ λο

γη με ε ε ε νο ο ος ο καρ πο ο ο ος της

κοι λι ι ι α α α ας σου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου χου ου Αλ λη

λου ου ου ι ι ι ι α

5 και ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλευε...

εν τει νε και κα τευ ο ο ο δου και βα σι ι

λε ευ ε ε ε ε ε ε ε και αι αι ρε ε Παρ

θε ε νε ε Θε ο ο το ο ο κε ε εν γυ

ναι ξι ε ε ευ λο ο ο γη με ε νη η η η

η η η η η η η η η η η η η χη η Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

5 ...ἐνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης...

νε κεν α λη θει ει ει α ας και πρα α ο

ο ο τη η η η το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

χαι αι αι ρε ε Μα ρι α α Κυ ρι ι ι α πα α

α α αν των η η μω ω ω ω ω ο Κυ ρι ο ος με

τα α σου των δυ να α α α α α με ε των δυ

να α με ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω χων Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

8 ...διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου...

Δ ι α του ου ου ου ου το ⁶ε χρι σε

ε σε ο Θε ε ος ^Δεις τον αι αι ω ω ω να α α

α α α α α α ^γχαι αι αι ρε ε θρο νε ε πυ υ

ρι ι ι ι μο ο ο πυ ρι ι μο ο ορ φε ε

τω ω ων τε ε ε τρα μο ορ φων υ πε ερ ε ε

εν δο ο ο ξο ο τε ε ε ρα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α ^γχα α Αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α ^γ

8 ...ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

ε λαι αι αι ο ο ον α γαλ λι α α α σε

ε ε ε ως ⁶πα ρα τους με το ο ο ο ο

μου ου ου ους σου ου ου ου ου ου ου ου και αι

αι αι αι ρε Μα ρι α α Κυ υ ρι ι ι α πα α α

αν των η η μω ω ω ων και αι αι αι αι αι αι ρε

μη η η η η η η τη η μητηρ τη ης ζω ω η

η η η η η η η η η η η η η η ης Αλ λη

λου ου ου ι ι ι ι α

10 ...παρέστι ή βασίλισσα εκ δεξιῶν σου...

Π α ρε ε ε στη η η βα σι ι ι λι ι

ι ισ σα εκ δε ξι ι ω ω ων σου ου ου ου ου ου ου

ου και αι αι αι αι ρε υ πε ε ρε ευ λο

γη η με ε ε νη η υ περ δε ε ε δο ο ο ξα

σμε ε νη η η η η η η η η η η η η η η η η

Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

10 ...περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Π ε ρι βε βλη με ε ε ε ε νη η η πε

ποι κιλ με ε ε ε ε νη η η η η η η η η

η η χαι αι αι ρε ε α α χρα αν τε ε

Θε ο ο το ο ο κε ε ο ο ο ο ο ο ο τι

Σω τη η ρα ε ε τε ε ε κε ε ε ε ες

των ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων Αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

α κου ου ου ου α α κου ου ου σον

θυ γα τερ και αι ι ι ι ι δε και κλι ι ι νο ον

το ου ου ου ους σου ου ου ου ου ου ου ου ου

χαι ρε ε πα α ρα α α α α δει ει ει πα ρα α

δει ει ει σε α γι ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω τα α α α α α α γι ω ω ω

τα α α α α α α τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χαι αι αι αι αι αι αι ρε νυ υμ φη η α νυ υ

υμ φε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Και ε πι λα θου του ου λα α ου ου ου σου ου

και του οι κου του πα α τρο ο ο ος σου ου ου ου ου ου

ου χαι ρε α α γι ι

α α α Α γι ι ων μει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ζω ων χαι αι αι αι αι αι αι ρε νυ υ

υμ φη η α α νυ υ υμ φε ε ε ευ τε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

Το προ σω πο ον σου ου λι τα α νε ε ευ

σου ου ου ου σι ^Δ οι πλου ου ου σι οι του ου ου λα α

α α ου ου ου ου ου ου ου ου ^γ Παν α γι α Πα

αρ θε ε ε νε ^Δ ε ^π πα α κου ε πα α κου

ου ου σον της φω ω ω νης του α χρει ου ι ι ι

κε ε του ου ου σου ου ου ου στε να α α γμους

της κα α αρ δι ι ι α ^ο ας προσ φε ε ρει ει ν σοι

οι ^γ α ε να α α α α α ως ευ ο ο ο

ο ο δω σον Δε ε ε σποι οι οι οι να α α α Α

αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α α ^γ

18 μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ...

M νη σθη η σο ο ο μνη σθη η σο ο ο

μαι του ο νο μα α το ο ο ος σου εν πα α
 α ση η γε νε α και αι γε ε νε ε α α α
 α α α α α Παν α γι α α Πα αρ θε ε ε
 νε ε Θε ο ο ο ο ο ο ο νυ υ υμ Θε ο
 ο νυ υμ φε ε την οι κτραν λει τουρ γι ι αν μου ου
 ου προ οσ δε ε ε ξαι και Θε ω τω
 ω ε ε ευ σπλα α αγ χνω ω προσ α α γα α
 γε ε ο πως χαι αι αι ρω ω ων δο ξα α α
 ζω Παν α α α μω ω ω με ε ε ε Α αλ λη
 λου ου ου ι ι ι ι α α

Ἦχος 4̣ Πα 3̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω ^{π ρ} και α γι ω Πνε ε ευ

μα α α α τι ^{π ρ}

Τ ον Πα τε ε ραα προσ κυ νη σω μεν ^{π ρ} και τον Υι ον

δο ξο λο γη η σω ω μεν ^{π ρ} και το παν α γι ον ο

μου παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν ^{π ρ} κρα ζον τες

και λε γοντες παν α γι α Τρι ας σω σον παντας η

μα ας ^{π ρ}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω νω ων α α α μην ^{π ρ}

Την Μητέρα σου προσάγεισιν εις ικεσίαν

ολοσού Χριστέ πταισιν παρακλησίαν της

τους οικτιρμούς σου δόσημιναγαθεινάσεδο

ξαζωμένον εκταφουήμινανατείλαντα

α

συναπτὴ

Ἐτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸν τάφον Σου Σωτήρ

Ἦχος α'

Κατήλθε θαυμαστῶς, ἡ ἅγια Εἰκὼν Σου, καὶ ἔφθασεν ἡμῖν, ἐκ Νικαίας Παρθένε, κομίζουσα τὰς χάριτας, τῆς σεπτῆς εὐλογίας Σου· ἧς τὴν ἔλευσιν, πανηγυρίζομεν πόθῳ, Πορταίτισσα, ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, Χριστοῦ τῆς ἐγέρσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς πάλαι γυναικί, τῇ πιστῇ ἐν Νικαίᾳ, ἐδίδως δαφιλῶς, τὴν Σὴν χάριν Παρθένε, οὕτω καὶ νῦν Πανύμνητε, ἡμῖν δίδου δεόμεθα, ὑποσχέσεων, τῶν πρὸς ἡμᾶς Σου τὸ πέρασ, τοῖς τὴν θείαν Σου, δορυφοροῦσιν Εἰκόνα, ἀγνή Πορταίτισσα.

α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου

ἦχος δ'

Ἐκ νεότητός μου πολλά πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (β')

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Πέτρον Λαμπαδαρίου ἀργόν

ἦχος δ' B8

Πανδέκτη Ὁρθρος 1850 σ.34#

Ε κ νε ο τη το ος μου πο ο ολ λα α α πο
λε ε μει με ε ε πα α α θη η αλλ αυ τος
α αν τι λα α α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη
η ηρ μου ου (β')

Ο ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α
πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ορ

το ο ος γα αρ ^{π 9} πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι ^{6 λ (β')}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

α τι ι ^{6 λ}

Α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω

ω ου ου ου ται αι και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι ^{π 9}

λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι ^Δ τη η Τρι

α δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ

υ υ φι ι ι ω ως ^{6 λ}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α α μη ην ⁶_λ

α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ

ζει ^Δ_{δλ} τα τη ης χα α α ρι το ο ος ρει ει ει

θρα α ⁶_λ αρ δε ευ ο ο ον τα α ^π_ρ α πα σαν την

κτι ι ι σι ι ι εν προς ζω ω ο γο νι ι ι α

⁶_λ
αν

Προκείμενον

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (β')

∴ Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Τοῦ ὀνόματός Σου μνησθήσομαι ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Εὐαγγέλιον

τὸ ἐν τῷ ὄρθρῳ 8ης Σεπτεμβρίου (Γενέθλιον Θεοτόκου)

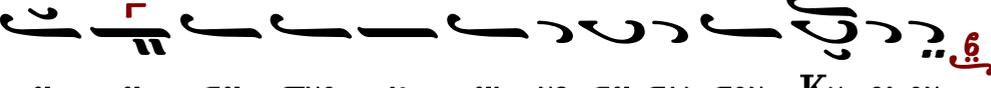
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

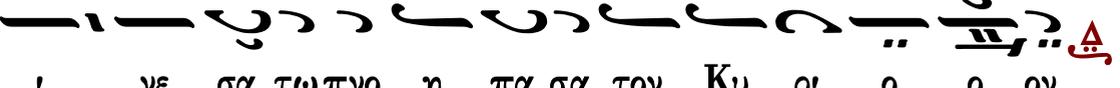
Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἀγίοις ἐπαναπαύη...

A μη ην

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

A ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:39-49, 56

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· ⁴⁰καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. ⁴¹Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, ⁴²καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. ⁴³Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς μέ; ⁴⁴Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

⁴⁵Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

⁴⁶Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ⁴⁷καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνευμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. ⁴⁸Ἵτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ,

ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. ⁴⁹ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ⁵⁶ Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἔκτος σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι' Ϟ

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150*

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξ α λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Τ αις της Παν α χρα αν του πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα των

ἦχος πλ.β'

∴ Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα Αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Τῆς μητρικῆς προνοίας τὸ μέγεθος, ἐναργέστερον ἡμῖν δεικνύουσα, διὰ τῆς Σῆς Εἰκόνας, τῇ Σῆι ποιμνῇ ἐπεδήμησας, καὶ χαρᾶς πολλῆς ἡμᾶς ἐπλησας, καὶ ἐπὶ πλείον ἐκαρδίωσας, πρὸς θεῖον πόθον Πανάχραντε· τῆς γὰρ αἰωνίου σωτηρίας τὴν ἀσφάλειαν, ὠφθης ἡμῖν ἐγγυωμένη, ὃ καὶ ὀρῶμεν πληρούμενον, διὰ Σοῦ σωζόμενοι Θεοτόκε. Ἄλλ' ὦ Κυρία Πορταίτισσα, μέχρι τέλους φύλαττε ἡμᾶς, καὶ σῶζε ὡς ἐπηγγείλω, τῇ κραταιᾷ προστασίᾳ Σου.

Εἰ βούλει λέγε στίχο

ἦχος λ π Πᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου*

Ἥ γι α σε το σκη νω μα αυ του ου
ο Υ ι ψι ι ι στος

Τ ης μη τρι κης προ νοι ας το με γε ε θος εν
αρ γε στε ρον η μιν δει κνυ υ ου ου ου σα δι
α της ση η η ης ει κο ο ο νος τη ση ποι

μνη ε ε πε δη η η μη η η η σας και χα

ρας πολ λης η μα α ας ε πλη η η σας και

ε πι πλει ον ε καρ δι ι ι ι ω ω ω σας προς

θει ον πο ο θο ο ον Παν α α α χρα α α αν τε

της γαρ αι ω νι ου σω ω ω τη ρι ι ι ας την

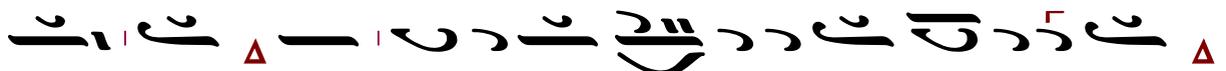
α σφα α α λει ει ει ει αν ω φθης η μιν εγ

γυ ω ω με νη ο και ο ρω μεν πλη ρου με ε

νον δια σου σω ζο ο ο ο με ε νοι οι Θε ε ο

το ο ο ο κε αλ λα Κυ ρι α Πορ τα ι ι

ι ι τι ι ισ σα με χρι τε λους φυ λαατ τε ε ε

 η μας και σω ζε ως ε ε ε πηγ γει ει ει λω

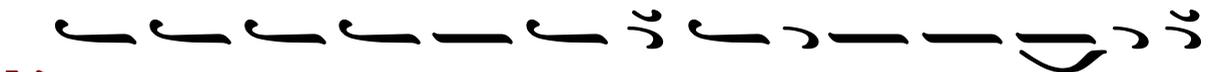
 τη κρα ται α α προ ο στα σι ι ι α α α α σου

 ου ου ου ου

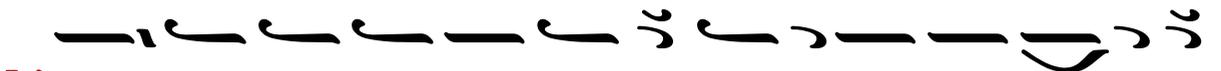
Σῴσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι'

Πανδέκτη
Ὅρθρος 1850 σ.501#

Kυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

 Κυ ρι ε ε λε η σον

Kυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

 Κυ ρι ε ε λε η σον

Kυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ

 ρι ε ε λε η σον

Κυριε ελεησον Κυριε ελεησον

Κυριε ελεεεηηησοον

Ἐλέει, καὶ οἰκτιροῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Ἰησοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Κανόνες

Κανὼν τοῦ Πάσχα, ᾠδὴ α'

ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

ἦχος α'

«Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας». (β')

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καί, χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιᾶσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατὸς τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

ᾠδὴ α'

ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντῖνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Αναστασεως ημερα λαμπρυνθωμεν λα

οι **Δ** Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α σχα **Δ** εκ γαρ θανατου

προς ζω ην και εκ γης προς ου ρανον Χρι στο ος ο Θε

ος **π** η μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον α

α δον τας **π** (β')

Δ ο ξα τη α γι α Ανα στα σει σου Κυ ρι ε **Δ**

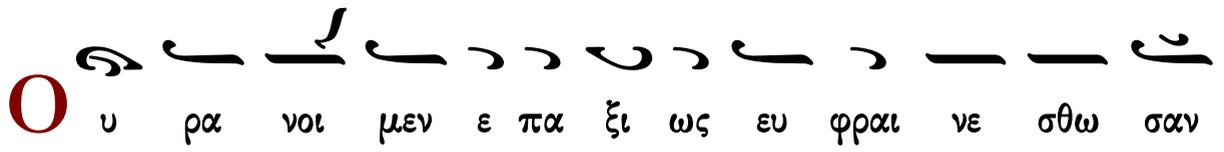
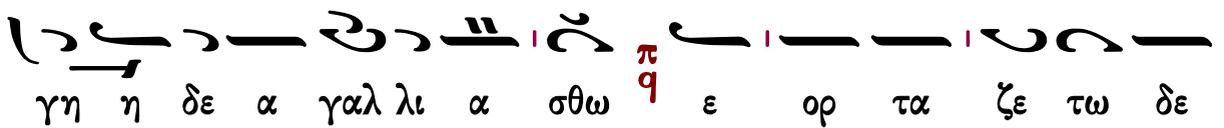
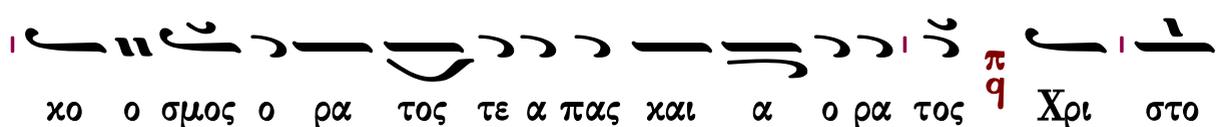
Κ α θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο με θα **Δ** τω

α προ σι τω φω τι της Ανα στα σε ως **π** Χρι στο ον

ε ξα στρα πτον τα και χαι ρε τε φασ κον τα **Δ** τρα νω

ως ακου σω μεθα ε πι νι κι ον α α δον τες **π**

Δ ο ξα τη α γι α Ανα στα σει σου Κυ ρι ε **Δ**

 Ο υ ρ α ν ο ι μ ε ν ε π α ξ ι ω ς ε υ φ ρ α ι ν ε σ θ ω σ α ν

 γ η η δ ε α γ α λ λ ι α σ θ ω π ρ ε ο ρ τ α ζ ε τ ω δ ε

 κ ο ο σ μ ο ς ο ρ α τ ο ς τ ε α π α ς κ α ι α ο ρ α τ ο ς π ρ Χ ρ ι σ τ ο

 ο ς γ α ρ ε γ η γ ε ρ τ α ι ε υ φ ρ ο σ υ ν η α ι ω ω ν ι ο ς π ρ

Κανὼν τῆς Παναγίας, ᾠδὴ α΄

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἐν τοῖς τελευταίοις τροπαρίοις: *Γερασίμου.*

Ἀναστάσεως ἡμέρα

Ἦχος α΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀναστάσεως ἡμέραν, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἄγοντες χαρμωσύνως, συνεορτάσωμεν φαιρῶς, οἱ ἐν Ἄθῳ μονασταί, ἡμῖν τὴν λαμπράν, Εἰκόνας τὴν ἔλευσιν τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καθαροὶ τῇ διανοίᾳ, προσπελάσωμεν, πίστει καὶ εὐλαβείᾳ, Εἰκόνι τῇ θαυματουργῶ, Πορταίτισσῃ τῆς Ἀγνῆς, καὶ χάριν πολλήν, καὶ ἔλεος ἀφθονόν, ἐξ αὐτῆς ἀρυσώμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Οὐρανοὶ Σε ἐξαστράπτουσαν κατέχοντες, χαίρουσι Θεοτόκε· ἡ τῶν Ἰβήρων δὲ Μονή, Εἰκόνα Σου τὴν θαυμαστήν, πλουτοῦσα σεμνῶς, Σῆ δόξῃ λαμπρύνεται, Πορταίτισσα Δέσποινα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Γνώμην ἔχουσα ὅσῃαν ἡ θεόφρον γυνή, πάλαι ἐν τῇ Νικαίᾳ, Εἰκόνα Σου τὴν ἱεράν, δάκρυσιν ἔθετο θερμοῖς, ἐν νώτοις ἄλός, ἐκείθεν δὲ ἀκλυστος, πρὸς ἡμᾶς παραγέγονε.

Καταβασία

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

καταβασία

Ἦχος ♪̣̣̣ Πα̣̣̣

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.21#

Ἀ να στα α σε ως η με ε ρα λαμ πρυ υ υν
 θω ω ω ω με εν λα α α οι Πα α α α σχα α
 Κυ ρι ι ου ου Πα α α σχα α εκ γαρ θα
 να α α του προς ζω ω ην και εκ γης προ
 ος ου ου ρα νο ον Χρι ι στο ο ο ο ος ο
 ο Θε ε ε ος η μα α α ας δι ι ε
 ε ε βι ι βα α α σεν ε πι ι νι κι ι ο
 ον α α α α α δο ο ο ον τας

ἦχος πλ.α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν
χαρισάμενος. γ'

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζῶν καὶ
μέγα ἔλεος.

ἦχος 4̣ ♯ Πα

Κωνσταντῖνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα με

π
9
νος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τωω θα να τον πα

τη η σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι

π
9
σα α με νος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας και τοις εν τοις μνημασι ζωην χαρι
σαμενος

Αναστας ο Ιησους απο του τααφου κα
θως προειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον ζωην
και μεγαλεοος

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κανὼν Πάσχα, ψδὴ γ'

ἤχος α'

«Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα». (β')

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἔστερέωται.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α γο

νου τε ρα τουρ γου με νον ^π αλλ α φθαρ σι ας πη γην εκ

τα φου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν ω στε ρε ου ου με

^π θα ⁹ (β')

Δο ξα τη α γι α Ανα στα σει σου Κυ ρι ε ^Δ

^ρ ^ρ Νυν πα αντα πε πλη ρω ται φω τος ^Δ ου ρα νος τε και

γη και τα κα τα χθο νι α ^π ε ορ τα ζε τω γουν πα

σα κτι ι ις την ε γερ σιν Χρι στου εν η ε στε ρε ω

^π ⁹ ται

Δ ο ξ α τ η α γ ι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Χ θες συν ε θα πτο μην σοι Χρι στε συν ε γει ρομαι ση

με ρον α να σταν τι σοι συν ε σταυ ρου ου μην σοι

χθες Αυ τος μεσυν δο ξασον Σω τηρ εν τη Βασι λει ει α

σου

Κανών τῆς Παναγίας, ὡδὴ γ'

Δεῦτε πόμα πίωμεν

Ἦχος α'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε χαρισμάτων γλυκασμόν, ὃν ἡμῖν Παρθένος ἢ Πορταίτισσα, οἷα νεφέλη ζωῆς, σταλάζει κατὰ τῶν Ἰωήλ, δεξώμεθα χαίροντες.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἅπαν τὸ Ὄρος Σου Ἄγνη, ἐξαιρέτως ἢ Μάνδρα ἢ τῶν Ἰβήρων δέ, πανηγυρίζει λαμπρῶς, τὴν ἔλευσιν τὴν ξενοπρεπῆ, τὴν Σὴν Πορταίτισσα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χθές ἐπὶ κυμάτων τῆς ἀλός, φερομένη δεδόξασται Πορταίτισσα, ἢ Σὴ ἁγία Εἰκὼν, καὶ σήμερον δὲ ἐν τῷ ναῷ, τῷ Σῶ τεθαυμάστωται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἔστη ἐν τῇ πόρτῃ τῆς Μονῆς, ἐκδηλοῦσα τὸν τρόπον τῆς προστασίας Σου, ἢ θαυμαστὴ Σου Εἰκὼν ἐντεῦθεν ἐκλήθης συμπαθῶς, ἁγνὴ Πορταίτισσα.

Καταβασία

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερευόμεθα.

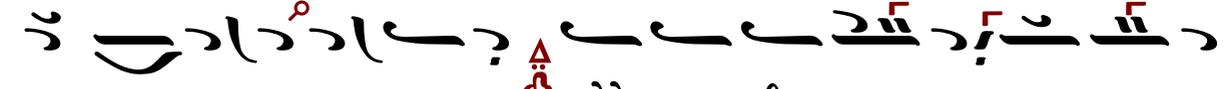
καταβασία

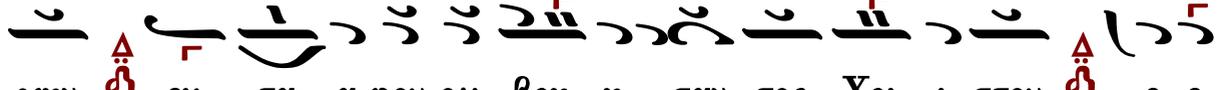
Ἦχος ♪̣ Πα̣

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.22#

Δ ε ευ τε πο μα πι ι ι ω μεν και αι αι νο ον ουκ

 εκ πε τρα ας α α γο ο ο νου τε ε ε ρα

 τουρ γου ου με ε νο ον αλλ α φθαρ σι ι ι ας πη η

 γην εκ τα α φου ομ βρη η σαν τος Χρι ι στου ε ε

 ε νω στε ρε ε ου ου ου ου ου με ε ε ε θα

Ἦχος ♪̣ Πα̣

Κωνσταντίνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα τη

 η σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω ην χα ρι σα με νος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας και τοις εν τοις μνη μασι ζω ην χα ι

σα α με νος **π**
9

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας και τοις εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι

σα με νος **π**
9

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα α φου κα

θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην

και με γα ε λε ο ο ος **π**
9

συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὑπακοή

ἤχος δ'

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἰ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνημάτος, ἤκουον ἐκ τοῦ ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδῶ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σφύζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

ἤχος Δι

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.37*

Δι

Προ λα βου σαι τον ορ θρον αι πε ρι Μα ρι αμ

ΜΕΛ ΒΒ

και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθεν τα του μνη μα

ΜΕΛ

τος η κου ον εκ του αγ γε ε λου τον εν φω τι

ΒΒ

α ι δι ω υ πα ρ χον τα με τα νε κρων τι ζη τει τε ως

ΜΕΛ Δι

αν θρω πον βλε πε τε τα εν τα φι α σπα αρ

ΓΑ Δι ΜΕΛ

γα να δρα με τε και τω κο σμω κη ρυ υ ξα τε ως

η γερ θη ο Κυ υ ρι ος θα να τω σας τον θα να
 τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι ος του σω
 ζον τος το γε νος των αν θρω ω πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα

ἦχος πλ.β'

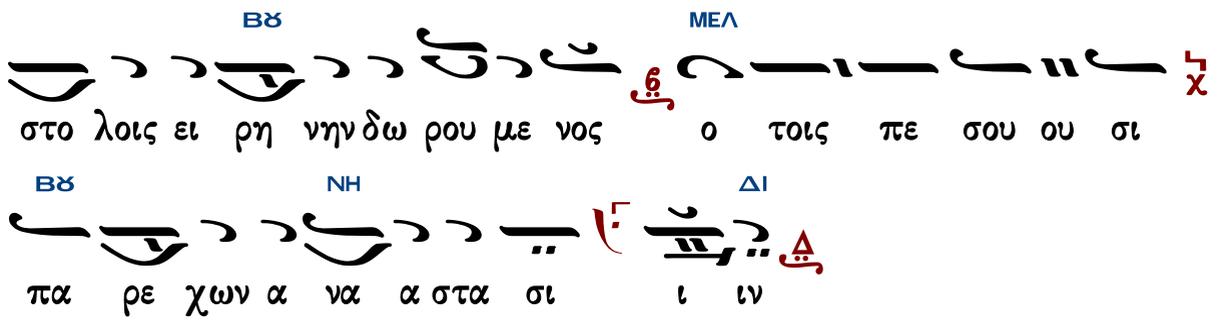
Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης
 ὡς νικητῆς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξί Μυροφόροις φθεγξάμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς
 ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

ἦχος Δι

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστήριον 1983 σ.38*

Εἰ και εν τα φω κα τηλ θες α θα α να τε αλ
 λα του α δου κα θει λες την δυ να μιν και α νε στης
 ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι μυ ρο
 φο ρις φθεγ ξα με νος χαι αι ρε τε και τοις σοις α πο

Κάθισμα τῆς Παναγίας

Ὁ ὑψωθείς

Ἦχος δ'

Τῆς θαυμαστῆς Σου καὶ ἁγίας Εἰκόνας, πανηγυρίζοντες τὴν ἔλευσιν Κόρη, δοξολογοῦμεν τὰ πολλά Σου θαύματα· ἐν αὐτῇ γὰρ χαίροντες, ἐδεξάμεθα πίστει, Σὲ τὴν πάντων Ἄνασσαν, καὶ προστάτιδα ὄλων, βασιλικὰς διδοῦσαν δωρεάς, χειρὶ πλουσία, ἡμῖν Πορταίτισσα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὰ τῶν βαρβάρων πολυάριθμα πλήθη, κατὰ τῆς ποιίμνης Σου Ἄγνην ἐπελθόντα, ἀφανισμόν ἐμπνέοντα καὶ ὄλεθρον, κραταιῶς συνέτριψας, καταιγίδι θαλάσσης, καὶ χαρᾶς ἐπλήρωσας, μοναστῶν τὰς καρδίας, τῶν καθορώντων Κόρη ἀληθῶς, πεπληρωμένα, τὰ Σὰ ἐπαγγέλματα.

Κανὼν Πάσχα, ψδὴ δ'

Ἦχος α'

«Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ἄρσεν μὲν, ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστὸς, ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο, καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυτῖδ, πρὸ τῆς σκιάδους κιβωτοῦ ἤλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὀρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

ψδὴ δ'

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντῖνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Επι της θειας φυλακης ο θεηγορος Αβ

βακουμ στη τω μεθ ημων και δεικνυτω φαεσφο

ρον Αγ γελον δια πρυσιως λεγοντα σημερον σωτη

ρια τω κοοσμω οτια νεεστη Χριστος ως

παντοδυναμος

Δοξα τη αγια Αναστασει σου Κυριε

αρσεν μεν ως διανοιξαν την παρθενουσαν νη

δουν πεφηνε Χριστος ως βροτος δεαμνος προσηγο

ρευ ται **Δ** α μωμος δε ως α γευστος κη λι δος το η με

τε ρον Πα α σχα και ως Θε ος α λη θης τε λει ος

λε ε λε κται **π**

Δ ο ξα τη α γι α Ανα στα σεισου Κυ ρι ε **Δ**

Ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευλο γου μενος η

μιν **Δ** στε φα νος Χρι στος ε κου σι ι ως υ περ παντων

τε θυται Πα σχα το κα θαρ τη ρι ον **π** και αυ θις εκτου

τα φου ω ραι αι ος **Δ** δι και ο συ νης η μιν ε

λα μψεν η η λι ος **π**

Δ ο ξα τη α γι α Ανα στα σεισου Κυ ρι ε **Δ**

Ο θε ο πα τωρ μεν Δα βιδ προ της σκι ω δους κι
 βω του ου η λα το σκιρ των π ο λα ος δε του Θε ου ο
 Α γι ος Ἀ την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων τες ευ
 φραν θω μεν εν θε ε ως Ἀ ο τι α νε στη Χρι στος
 ως παν το δυ υ να μος π

Κανών τῆς Παναγίας, ᾠδὴ δ'

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς

Ἦχος α'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, φυλάττειν Σε καὶ θυρωρεῖν, οἷάπερ πυρίνην ῥομφαίαν, τὴν Μονήν Σου βλέποντες, Παρθένε ἐξιστάμεθα, καὶ πῶς οὐκ εὐποροῦμεν ὑμνῆσαι, τὴν πρὸς ἡμᾶς Σου ἀγάπην Πορταίτισσα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄρσεν μὲν δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἰλασμὸς ὄφθη Χριστός· Σὺ δὲ ὡς πανάφθορος Μήτηρ, τούτου Πανακῆρατε, καὶ μήτηρ ἡμῶν πέφνηας, ἐκτρέφουσα καὶ θάλπουσα ὄντως, τρόποις ποικίλοις ἡμᾶς, ὦ Πορταίτισσα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἐνιαύσιον λαμπρὰν, καὶ φωτοφόρον τελετήν, ἐν τῇ λαμπροφώρῳ ἡμέρα, τῆς Χριστοῦ ἐγέρσεως, ἣ ἔλευσις ἐκρότησεν, ἡμῖν τῆς θαυμαστῆς Σου Εἰκόνας, ἐν ᾗ φαιδρῶς Πορταίτισσα ὑμνοῦμέν Σε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ Προφητᾶνάξ μὲν Δαβίδ, πρὸ τῆς τοῦ νόμου κιβωτοῦ, ἔνθους ἐωρᾶτο· ἡμεῖς δέ, εὐλαβῶς ἰστάμενοι, πρὸ τῆς σεπτῆς Εἰκόνας Σου, χαρὰν ἀγιασμὸν εὐφροσύνην, καὶ πᾶν καλὸν Πορταίτισσα λαμβάνομεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ῥημάτων Κόρη ταπεινῶν, ὡς ἤκουσαν οἱ μοναχοί, τοῦ μετανοοῦντος σατράπου, τῶν Περσῶν ἐθαύμασαν, τὸ ἔργον τῆς προνοίας Σου· ἰκέτης ταπεινὸς γὰρ προσῆλθεν, ὃ πρὶν φυσῶν ἐν δυνάμει ματαιότητος.

Καταβασία

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

καταβασία

Ἦχος ♯ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.22#

Επι της θει ει ει ει α α ας φυ λα α
κης ο ο ο Θε ε η γο ρο ρος Α αβ βα α κου ου
ου ουμ στη τω μεθ η η μω ω ων και αι αι δει
κνυ υ υ υ υ τω φα ε σφο ο ρον Α αγ γε ε
λον δι α α α πρυ υ σι ι ω ως λε ε γο
ο ον τα α ση η με ε ρον σω ω τη η ρι ι

ι α α α τω χο ο ο ο ο σμω ο τι α

αν ε ε ε στη Χρι στο ος ως πα αν το ο δυ υ

υ υ υ να α α α μος

Ἦχος ♩ Πα

Κωνσταντίνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα τη

η σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα μενος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι

σα α με νος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον

πα τη η σας **Δ** και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι
σα μενος **π**

Α να στας ο Ι η σουσ α πο του τα α φου κα
θως προ ει ει πεν **Δ** ε δωκεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην
και με γα ε λε ο ο ος **π**

Συναπτὴ

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κανὼν Πάσχα, ὡδὴ ε΄

ἦχος α΄

«Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα». (β΄)

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπέιγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μηνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν τι

μου ρου τον υ υ μνον προ σοι οι σω μεν τω Δε σπο τη

και Χρι στον ο ψο μεθα δι και ο συ νης η λι ον

πα σι ζω ην ανα τε ελλον τα (β')

Δ ο ξα τη α γι α Ανα στα σει σου Κυ ρι ε

Τ ην α με τρον σου ευ σπλα γ χνι ι αν οι ταις του

Α δου σει ραις συν ε χο ο με νοι δε δο ρ κο τες προς το

φως η πει γον το Χρι στε α γα λλο με νω πο δι Πα

σχα κρο τουν τες αι ω ω νι ον

Δ ο ξ α τ η α γ ι α Ἀ να στα σει σου Κυ ρ ι ε

Π ρ ο σ ε λ θ ω μ ε ν λ α μ π α δ η φ ο ο ρ ι τ ω π ρ ο ι ο ν

τι Χ ρ ι σ τ ω ε κ τ ο υ μ η η μ α τ ο ς ω ς Ν υ μ φ ι ω ^π₉ και συν

ε ο ρ τ α σ ω μ ε ν τ α ι ς φ ι λ ε ο ρ τ ο ι ς τ α ξ ε σ ι

Π α σ χ α Θ ε ο υ τ ο ς ω τ η η ρ ι ο ν ^π₉

Κανών τῆς Παναγίας, ᾠδὴ ε΄

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος

Ἦχος α΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁρθρίζων Ἡλίω τῆς δόξης, ὁ Γαβριήλ ὁ θεόφρων, ἐκλάμπουσαν ὑπὲρ λόγον, ἔβλεψέ Σε Ἄχραντε, καὶ παρὰ Σοῦ μεμύηται, τὴν περὶ ἡμᾶς εὐδοκίαν Σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἄμετρόν Σου εὐσπλαγχνίαν, πῶς εἶπωμεν Θεοτόκε; Τῇ πύλῃ γὰρ ἤρετίσω, μένειν συμπαθέστατα, τῆς Μονῆς Σου Δέσποινα, ὥσπερ πυλωρὸς ταύτης ἄμαχος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσέλθωμεν λευχειμονοῦντες, δικαιοσύνης τοῖς ἔργοις, τῇ μόνῃ Πορταίτισσῃ, καὶ αὐτῆς ὀψόμεθα, Εἰκόνα τὴν ὑπέρλαμπρον, χάριν πολλὴν ἀναβλύζουσαν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀγάπην πρὸς θεῖαν ἐνάγει, καὶ πρὸς σωτήριον φόβον, ἡ θεὰ τῆς μορφῆς Σου, ἡ ἐν τῇ Εἰκόνι Σου, Παρθένε Πορταίτισσα, τοὺς πρὸς αὐτὴν καταφεύγοντας.

Καταβασία

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζῶν ἀνατέλλοντα.

καταβασία

Ἦχος ♪̣ Πα̣

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.23#

 ρ θρι ι σω ω μεν ο ο ο ορ θρου ουου βα θε ε

 ε ε ως και αν τι μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ

 μνο ον προ σοι οι οι οι σω ω μεν τω ω Δε σπο ο ο ο

 τη και Χρι στο ον ο ψω ω με ε θα δι

 ι ι και αι ο συ υ νη η ης Η η λι ι ι

 ον πα σι ι ζω ω ω ην α α να α τε ε

 ε ε ελ λο ο ο ον τα

Ἦχος ♪̣ Πα̣

Κωνσταντίνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα τη

η σας **Δ** και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα μενος **π**

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας **Δ** και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι

σα α μενος **π**

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον

πα τη η σας **Δ** και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι

σα μενος **π**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα α φου κα

θως προ ει ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην

και με γα ε λε ο ο ος π ρ

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κανὼν Πάσχα, ᾠδὴ ς'

ἦχος α'

«Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου». (β')

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, παραδείσου τὰς πύλας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Σῶτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

ᾠδὴ ς'

ἦχος ς' Πα

Κωνσταντῖνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Κα τηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις της γης και συν

ε τριψασμο χλους αι ω νι ι ους κα το χους πε πε δη

με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους Ι ω

νας ε ξα νε ε στης του τα φου π 9 (β')

Δ ο ξα τη α γι α Ανα στα σεισου Κυ ρι ε

Φ υ λα ξας τα ση μαντρα σω α Χρι στε ε ξη γε

ερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου μη λυμη

να με νος εντω το κωσου και α νε ω ξας η μιν Παρα

δει σου τας πυ λας

Δ ο ξα τη α γι α Ανα στα σεισου Κυ ρι ε

C ω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει

ον ως Θε ος σε αυ τον εκου σι ι ως προς α γα

γω ων τω Πα τρι συν α νε στησας παγ γε νη τον Α

δαμ α ναστας εκτου τα φου π ρ

Κανών τῆς Παναγίας, ᾠδὴ ς΄

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις

Ἦχος α΄

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατῆλθεν, ἀπὸ τῆς Ἐώας ἡμῖν, ἡ ἀγία Σου Εἰκὼν παραδόξως, Παρθένε, ὡς γλυκυτάτη ἡώς, διαυγάζουσα, ἐν τῷ κλήρῳ Σου Ἄγνη, δωρεῶν θείων αἴγλην.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φυλάττεις, ἐκ τῆς Περσῶν χαλεπῆς, ἐπιθέσεως Μοῆν τῶν Ἰβήρων, καὶ τούτους ἀφανισμῶ παντελεῖ, Πορταίτισσα, παραδίδως ἀληθῶς, ἐν θυμῷ τῆς θαλάσσης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σωτέρ μου, ταῖς τῆς παναχράντου Μητρός, τῆς ἀγνῆς Πορταίτισης πρεσβείαις, παράσχου, ὡς ἐλεήμων Θεός, τὰ ἐλέη Σου, τοῖς γεραίρουσιν Αὐτῆς, τὰ πολλὰ μεγαλεῖα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὺ σκέπη, Σὺ καὶ προστασία θερμῆ, Σὺ πνοή Σὺ καὶ παράκλησις θεία, ὑπάρχεις, τῶν Σῶν τεκνίων ἀγνή, Πορταίτισσα, καὶ καθ' ὥραν τὸ γλυκύ, ὄνομά Σου φωνοῦμεν.

Καταβασία

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

καταβασία

Ἦχος ς̣ Πα̣

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.23#

Κ α τ η η λ θ ε ς ε ν τ ο ι ς κ α τ ω τ α α τ ο ι ς τ η η ς
γ η ς π ρ και συ υν ε τ ρ ι ι ψ α ς μ ο ο χ λ ο υ ο υ ς α ι α ι

ω ω νι ι ι ου ους κα το ο χους πε

πε ε δη η με ε ε ε ε νου ους Χρι ι ι στε

και τρι ι η με ε ρος ως εκ κη η τους Ι ω ω να

α α α α ας ε ε εξ α α νε ε ε ε στη

η ης του τα α α α α φου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα τη

η σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα με νος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τωω θα να τον πα

τη η σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι

σα α με νος π ρ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον

πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι

σα με νος π ρ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα α φου κα

θως προ ει ει πεν ε δωκεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην

και με γα ε λε ο ο ος

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ως πυλωρός και ἄρωγός ἡμῶν και ἔφορος, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν τὴν Σὴν βοήθειαν, Πορταίτισσα Παρθένε ἐκδυσωποῦμεν· ἀλλὰ πλήρου τὰς σεπτὰς ἐπαγγελίας Σου, ἃς ἡμῖν εὐηγγελίσω ὡς φιλάγαθος, ἵνα κράζωμεν· **Χαῖρε πάντων ἀντίληψις.**

Οἶκος

Ἄγγελοι ἀοράτως, τὴν σεπτὴν Σου Εἰκόνα, ἀεὶ ἐν εὐλαβείᾳ κυκλοῦσιν· ἡμεῖς δὲ ὄρατῶς πρὸς αὐτὴν, μετὰ δέους προσερχόμενοι Πορταίτισσα, ὑμνοῦμέν Σου τὰ θαύματα, και πόθῳ Σοι βοῶμεν ταῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς μονασταὶ σκιρτῶσι·

χαῖρε, δι' ἧς δυσμενεῖς σιγῶσι.

Χαῖρε, παραδόξως ἡμῖν ἢ εἰσπλεύσασα·

χαῖρε, πᾶσαν δόσιν πιστοῖς ἢ παρέχουσα.

Χαῖρε, Κόρη Πορταίτισσα, τῶν Ἰβήρων τῆς Μονῆς·

χαῖρε, πρύτανις και ἔφορος, Ἄθωνος ἢ εὐκλεῆς.

Χαῖρε, ὅτι ἐκτρέπεις καθ' ἡμῶν πᾶσαν βλάβην·

χαῖρε, ὅτι βραβεύεις τοῖς πιστοῖς πᾶσαν χάριν.

Χαῖρε, πηγὴ θαυμάτων ἀείρουτος·

χαῖρε, ἐλπίς ἡμῶν ἀνενδοίαστος.

Χαῖρε, ἡμῶν πυλωρός σωτηρίας·

χαῖρε, πυρσὸς ἀρραγοῦς προσδοκίας.

Χαῖρε πάντων ἀντίληψις.

Κυναξάριον

Τῆ κς' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειας.

Τμηθεῖς, Βασιλεῦ, βασιλεὺς πόλου γίνῃ,

Ἐξ αἰμάτων σῶν βάμμα κόκκινον φέρων.

Εἰκάδα ἀμφ' ἕκτην Βασιλεὺς ξίφει αὐχένα κάρθη.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ἡ ἁγία Γλαφύρα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Θεὸν Γλαφύρα ψυχικῶν δι' ὀμμάτων,

Οὐ γλαφυρῶς νῦν, ἀλλὰ τηλαυγῶς βλέπει

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ἡ ὁσία Ἰούστα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τρόπον σελήνης πλησιφαοῦς, Ἰούσταν,

Λάμψασαν ἔργοις, μνήματος κρύπτει νέφος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ὅσιος Νέστωρ, τοὺς γονεῖς καταλιπὼν και μονάσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τοὺς οὐρανοὺς ἰδρῶσι Νέστωρ ἐπρίω,

Δι' οὓς φύσιν τύραννον ἠρήσῃ θέσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀγίων ἐνδόξων, νεοφανῶν καὶ θαυματουργῶν ὁσιομαρτύρων Ῥαφαὴλ καὶ Νικολάου καὶ τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Εἰρήνης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτυρησάντων ἐν ἔτει 1463, τῇ 9ῃ Ἀπριλίου, ἐν ἣ συνέπεσεν ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ μονῇ τῶν Καρυῶν, τῇ οὐσῃ παρὰ τῇ Θεορμῇ ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, ἐν ἔτει δὲ 1959 θαυμαστῶς ἡμῖν φανερωθέντων.

στίχοι

εἰς τοὺς ἁγίους Ῥαφαὴλ καὶ Νικόλαον

Ῥω φῶς ἡμῖν ὤφθησαν Ραφαὴλ μέγα

Ῥμοῦ καὶ Νικόλαος οἱ κεκρυμμένοι.

Εἰς τὴν ἁγίαν Εἰρήνην

Εἰρήνη ἀθλήσασα σὺν τοῖς τοκεῦσι

Ῥμῖν ἤδη ἔγνωσται θαύμασι ξένοις.

Εἰς τοὺς λοιποὺς ἀνωρύμους.

Καρυῶν ἀθλήσαντες μονῇ τῇ πάλαι

Τῆς ἀνω ἐπέβητε μάρτυρες δόξης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου, ἐορτάζομεν τὴν πρὸς ἡμᾶς, τὴν ἐν Ἄθῳ περιφανῇ τῶν Ἰβήρων Μονήν, διὰ θαλάσσης παράδοξον ἔλευσιν τῆς Εἰκόνης τῆς Θεοτόκου τῆς Πορταϊτίσσης, γενομένην κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἐν ἔτει 1004.

Ξένως ἡμῖν ἦκες ἐν τῇ Σῆ Εἰκόνι,

Καὶ τῆς ποιμένης Σου πυλωρὸς ὤφθης Κόρη.

Θεοτόκου Πορταϊτίσσης τέρατ' αἰεὶδω λιγυρῶς.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (γ')

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. (γ')

ἦχος α'

«Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτησαν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστέ μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεισιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγῆς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὕσα προάγγελος, ἐν ἧ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

ψδλζ'

ἦχος ᾠ Πα'

Κωνσταντῖνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

O Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε νο μενος

αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α πα θους το

θνη τον α φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ο μο νος

ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ περ ε εν δο

ξος π
9

Δ ο ξ α τ η α γ ι α Α ν α σ τ α σ ε ι σ ο υ Κυ ρ ι ε

Γ υ ν αι κ ε σ μ ε τ α μ υ ρ ω ν θ ε ο φ ρ ο ν ε σ ο π ι σ ω σ ο υ

ε δ ρ α μ ο ν π ο ν δ ε ω σ θ η ν η τ ο ν μ ε τ α δ α κ ρ υ ω ν ε ζ η η

τ ο υ ν π ρ ο σ ε κ υ ν η σ α ν χ α ι ρ ο υ σ α ι ζ ω ν τ α Θε ο ν και Πα

σ χ α τ ο μ υ σ τ ι κ ο ν π σ ο ι σ Χ ρ ι σ τ ε μ α θ η τ α ι σ ε υ η γ γ ε λ ι

ι σ α ν τ ο π
9

Δ ο ξ α τ η α γ ι α Α ν α σ τ α σ ε ι σ ο υ Κυ ρ ι ε

Θ α ν α α τ ο υ ε ο ρ τ α ζ ο μ ε ν ν ε κ ρ ω σ ι ι ν Α δ ο υ τ η ν

κ α θ α ι ρ ε σ ι ν π α λ λ η σ β ι ο τ η σ τ η σ α ι ω ν ι ο υ α π α ρ χ η ν

και σκιρ των τες υ μνου μεν τον αι τι ον ^{π ρ} τον μονον ευ

λο γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ περ ε εν δο

^{π ρ}
ξον

Δ ο ξα τη α γι α Ανα στα σει σου Κυ ρι ε ^Δ

Ω ς ο ον τως ι ε ρα και παν ε ορ το ος αυ τη η

σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης ^{π ρ} της λαμ προ φο ρου η

με ρας της ε γερ σε ως ου σα προ αγ γε λος ^{π ρ} εν η

το α χρο νον φως εκ τα α φου σω μα τι κως πα σιν

ε πε ε λαμ ψεν ^{π ρ}

Κανών τῆς Παναγίας, ᾠδὴ ζ'

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου

Ἦχος α'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, ἐκ Σοῦ σεσωμάτῳται, Κόρη ὑπὲρ νοῦν, καὶ πύλην Σε τῶν οὐρανῶν, μυστικῶς τοῖς ἐν γῆ ἀναδείκνυσιν, εἰσάγουσαν ἡμᾶς πρὸς τὰ ἄνω, Παρθένε Πορταίτισσα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναῖκες ἀντὶ μύρων θεόφρονες, ἀγνή Πορταίτισσα, πίστει ἀκλινεῖ, ὕμνον Σοι φέρουσι καινόν, τὴν θερμὴν Σου αἰτουῦσαι βοήθειαν, ἣν δίδου συμπαθῶς Θεοτόκε, ὡς εὐσπλαγχνίας πέλαγος.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου ἐκ βεβαίου ἐξήρπασας, πολλάκις προφθάσασα, τοὺς ἀπὸ ψυχῆς, τὸ ὄνομά Σου τὸ γλυκύ, ἐν κινδύνοις τελοῦντας φωνήσαντας· ἀλλὰ καὶ ἀναγκῶν ἐσομένων, ἡμᾶς ῥῦσαι Πορταίτισσα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ὄντως θαυμαστὴ καὶ παράδοξος, τοὺς πάντας ἐκπλήξασα, γέγονεν Ἄγνή, ἡ ἔλευσις Σου πρὸς ἡμᾶς, ἐκκαλύπτουσα χάριν ἐξαίρετον, αὐτὴν οὖν χαρμοσύνως τελοῦμεν, Παρθένε Πορταίτισσα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἴδου ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἴδου ἡ παράκλησις, πάντων ἡ χαρὰ, ἡ Πορταίτισσα ἀγνή, ἐν ἐκάστω τὰ πρόσφορα νέμουσα· προσέλθωμεν μετὰ παρρησίας, αὐτῇ καὶ σωθησόμεθα.

Καταβασία

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

καταβασία

Ἦχος ♩ Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.24#

Ο Παι αι αι αι δας εκ κα μι ι ι νου ρυ σα
 α με ε νο ο ο ο ος γε νο ο ο ο με ε

νο ος α αν θρω ω ω πο ος π^π πα α σχει ει ει

ει ει ω ως θνη η τος και αι αι δι ι α πα α

θου ου ους το ο θνη η η τον α φθαρ σι ι ι ι

α ας ε ε εν δυ υ υ υ ει ει ε ευ πρε ε ε

πει ει ει α αν ο μο ο ο νος ευ λο ο γη η

το ο ος τω ων Πα α τε ε ε ρωων Θε

ο ος και υ υ πε ερ ε ε ε ε εν δο ο ο ο

ξος π^π

Ἦχος ♪ Πα

Κωνσταντίνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα τη

η σας και τοις εν τοις μνημασι ζωην χαρισαμενος

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατω θανατον πα

τη η σας και τοις εν τοις μνημασι ζωην χαρι

σα αμενος

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατω θανατον

πατη η σας και τοις εν τοις μνημασι ζωην χαρι

σα αμενος

Αναστασος ο Ιησους απο του τααφου κα

θως προειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον ζωην

και μεγαλεος ο ος

Ἐτι καὶ ἔτι... **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... **Σ**οί, Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κανὼν Πάσχα, ψδὴ η'

ἦχος α'

«**Α**ὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμενῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε· ἴδου γὰρ ἤκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἐφᾶς τᾶ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου Κύριε.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσαμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ψδὴ η'

ἦχος ᾠή Πα

Κωνσταντῖνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Α ὑ τ η κ λ η τ η η και α γ ι α η με ε ρ α **Δ**

η μι α των Σαβ βα α των η βα σι λι ις και κυ ρι

α **π** ε ο ρ των ε ο ρ τη και πα νη γυ ρις ε στι πα

νη γυ ρε ων ^π εν η ευ λο γου μεν Χρι στον εις τους αι ω

νας ^π

Δ ο ξα τη α γι α Ανα στα σει σου Κυ ρι ε

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος της

θει ει ας ευ φρο συ υ νης εν τη ευ ση μω η

με ρα της ε γερ σε ως ^π βα σι λει ας τε Χρι στου

ου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον ως Θε ον εις τους

αι ω νας ^π

Δ ο ξα τη α γι α Ανα στα σει σου Κυ ρι ε

Δ ρον κυ κλω τους οφ θαλ μους σου Σι ων και ι ι δε

ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ γει εις ως φω στη ρες π ρ

εκ δυ σμων και βορ ρα και θα λασ σης και ε ω ας τα

τε κνα σου π ρ εν σοι ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω

π ρ
νας

Δ ο ξα τη α γι α Ανα στα σει σου Κυ ρι ε Δ ρ

Π α τερ Παν το κρα α τωρ και Λο γε και Πνε ευ μα Δ ρ

τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ σις π ρ

υ περ ου ου σι ε και υ περ θε ε εις σε βε βα πτι

σμε θα Δ ρ και σε ευ λο γου ου μεν εις παν τας τους αι ω

π ρ
νας

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αὕτη ἡ σεπτὴ, καὶ ἁγία ἡμέρα, ἐν ἧ ἡμῖν ἀφίχται, ἡ παναγία Εἰκὼν Σου, ἑορτὴ ἀληθῆς, τῆ τοῦ Πάσχα φωταυγεία γεγένηται· ἦλθες γὰρ Παρθένε, χαρὰν ἡμῖν διδοῦσα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε τῆς διπλῆς, ἐντρυφήσωμεν χάριτος· ἰδοὺ γὰρ ἐξανέστη, Χριστὸς καινίσας τὸν κόσμον, καὶ ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ, ἀγαθὰ εὐαγγελίζεται κρείττονα, ἡμῖν τῆ ἐλεύσει, θείας Αὐτῆς Εἰκόνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Ὑῖὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἴδε, τοὺς πίστει παρεστῶτας, τῆ θαυμαστῆ Σου Εἰκόνι, καὶ παράσχου αὐτοῖς, τὰς αἰτήσεις συμπαθῶς Πορταίτισσα· μὴ οὖν ἡμᾶς στερήσης, τῆς χάριτός Σου Κόρη.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεῖνον μεθ' ἡμῶν ἕως τέλους αἰῶνος· ὀρῶντες γὰρ Παρθένε, τὴν Σὴν Ἁγίαν Εἰκόνα, ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἀκλινεῖς ἐν πάσῃ θλίψει τηρούμεθα· ἐγγύησις γὰρ αὕτη, τῆς πρὸς ἡμᾶς Μονῆς Σου.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

καταβασία

Ἦχος ᾠ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.24#

ι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου με
εν τον Κυ υ ρι ι ον

αυ τη η η κλη η η τη η και αι α α

γι ι ι α α η η με ε ε ρα α η

μι α των Σα αβ βα α α τω ων η βα σι ι λι ι

ις και αι αι κυ ρι ι ι ι α ε ο ορ των

ε ορ τη η η η και αι παν η η η η η γυ υ

υ υ υ ρις ε ε ε στι ι ι ι πα αν η η γυ υ ρε

ε ε ω ων εν η η η ε ευ λο ο γου ου ου

με ε εν Χρι ι στο ον εις του ου ους αι ω ω

ω ω ω νας

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρω θα να τω θα να τον πα τη

η σας και τοις εν τοις μνημασι ζωην χαρισαμενος

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατω θανατον πα

τη η σας και τοις εν τοις μνημασι ζωην χαρι

σα μενος

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατω θανατον

πατη η σας και τοις εν τοις μνημασι ζωην χαρι

σα μενος

Αναστας ο Ιησους απο του τααφου κα

θως προειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον ζωην

και μεγαλεος ο ος

Ἐτι καὶ ἔτι... **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... **Σ**οί, **Κ**ύριε.

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. **Ἀμήν.**

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν Πάσχα, ᾠδὴ θ'

ἦχος α'

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.
Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην.
Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.
ᾠθείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἀγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.
ᾠ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύνამις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

ᾠδὴ θ'

ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντῖνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ τ ο ν ε θ ε λ ο υ σ ι ι

ω ς π α θ ο ν τ α κ α ι τ α φ ε ε ν τ α α κ α ι ε ξ α ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι

η μερονεκ τα φου ^π₉

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου σα

λημ ^Δ_Δ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ουου ε πι σε α νε τει λε

^π₉ χο ρευ ε νυν και α γαλ λου σι ων συ υ δε Α γνη η

τερ που Θε ο το ο κε ^Δ_Δ εν τη ε γερ σει του το ο

κου σου ^π₉

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε ξα να στα αν

τα τρι η με ρονεκ τα α φου Χρι στον τον Ζω ο δο την ^π₉

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου σα

λημ ^Δ_Δ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ουου ε πι σε α νε τει λε

χορευε νυν και αγαλλουσι ων ουδε Αγηνη

τερ που Θεο το ο κε εν τη ε γερσει του το ο

κου σου

Χριστος το και νον Πασχατοζω ο θυ τον θυ υ μα

Αμνος Θεου ο αι αιρων την αμαρτιαν κοσμου

Ωθει ας ω φι ι λης ω γλυκυ τα της σου φωνης

μεθ η μων α ψευδωσ γαρ επηγ γειλω εσεσθαι

μεχρι τερ ματων αι ω νος Χρι στε η ηνοιπιοι στοι

αγκυραν ελπιιδος κατεχοντες αγαλλοομε

θα

Ἐ
C ἡ με ρον πα σα κτι σις α γαλ λεται και χαι αι ρει

ο τι Χρι στος α νε ε στη και Α δης ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον Χρι

στε
π ρ ω σο φι α και Λο ο γε του Θε ου και δυ να

μις
π ρ δι δου η μιν εκ τυ πω τε ρον σου ου μετα σχειν

εν τη α νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι λει ει ας

σου
π ρ

Κανὼν τῆς Παναγίας, ᾠδὴ θ'

Φωτίζου, φωτίζου

Ἦχος α'

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς ἀγνῆς Παρθένου, Πορταϊτίσσης Κόρης, τὰ θεῖα μεγαλεῖα.

Φαιδρύνου ἀγάλλου, Μονὴ Ἰβήρων ἢ σεπτῆ, ἐν τοῖς κόλποις πλουτοῦσα, Εἰκόνα τὴν ἀχραντον, τῆς τοῦ Θεοῦ παναχράντου Μητρός, τῆς συμπαθῶς, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, Πορταϊτίσσης γενομένης Σοι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς μόνης Θεοτόκου, Ἀγνῆς Πορταϊτίσσης, τὰ θαύματα τὰ ξένα.

Ἦ θείων φωνῶν Σοι! ὦ ὑποσχέσεων καλῶν! βοηθός γάρ ἐν βίῳ, ἡμῖν ἔφης ἔσεσθαι, καὶ τῷ Χριστῷ, μετὰ τέλος ἡμᾶς προσαγαγεῖν· ὅθεν σωτηρίας, Παρθένε πύλην Σε γινώσκομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

π ρ ο ο ς εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου η νε

ε ε α α Ι ι ε ε ρου ου σα α α λη ημ

η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ε ε

πι ι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε χο ο

ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α α α αλ

λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε ε Α α α

γνη η η η τε ερ που Θε ε ο ο το ο ο

κε ε εν τη η ε ε γερ σει του ου το ο ο ο ο

κου ου ου ου σου ου ου ου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα τη

η σας **Δ** και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα μενος **π ρ**

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας **Δ** και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι

σα μενος **π ρ**

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον

πα τη η σας **Δ** και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι

σα μενος **π ρ**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα α φου κα

 θως προ ει ει πεν

 ε δωκεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην

 και με γα ε λε ο ο ος

συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἔλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἔλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἑξαποστειλᾶριον

Πέτρου του Πελοποννησίου
Τοῦ Πάσχα

Ἦχος Β̄β̄

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.198#

C αρ κι υ πνω ω σας ω ως θνη τος ο βα σι λε

 ες και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ε ξα νε

 ε ε στης Α δαμ ε γει ει ρας ε εκ φθο ρας και κα

 ταρ γη η σας θα α να τον Πα σχα της α φθαρ σι

 ας του κο σμου ου σωτη η ρι ον

Ὡς Πορταίτισσα ἡμῶν, καὶ πυλωρὸς σωτήριος, ὑπάνοιξον τὰς εἰσόδους, τῆς Βασιλείας οὐρανῶν, ἡμῖν τοῖς μεγαλύνουσι, Παρθένε Θεοτόκε, τὰ θεῖά Σου θαύματα.

Πέτρου του Πελοποννησίου
Τοῦ Πάσχα

Ἦχος Β̅Ϸ̅

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.198#

Car κι υπνωσας ω ως θνητος ο βασι λε

εις και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ε ξα νε

ε ε στης Α δαμ ε γει ειρας ε εκ φθο ρας και κα

ταρ γη ησας θα α να τον Πα σχα της α φθαρ σι

* ας του κο σμου ουσωτη η ρι ον

* τὸ τέλος του κο σμου σω τη ρι ο ο ο ο ον

Αἶνοι

ἦχος γ'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ υ

ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει

ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

ωε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Τον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η η

η η η ιη η η ην και Α α α α ια α α α

α αρ χι ι ι ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α

α α α α α α α α α α α η η η

μω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Kυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε π ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε λε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα α α φυ υ λα

α ατ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο λ λα α α

α ια α α α α α α α α α α α ια α α

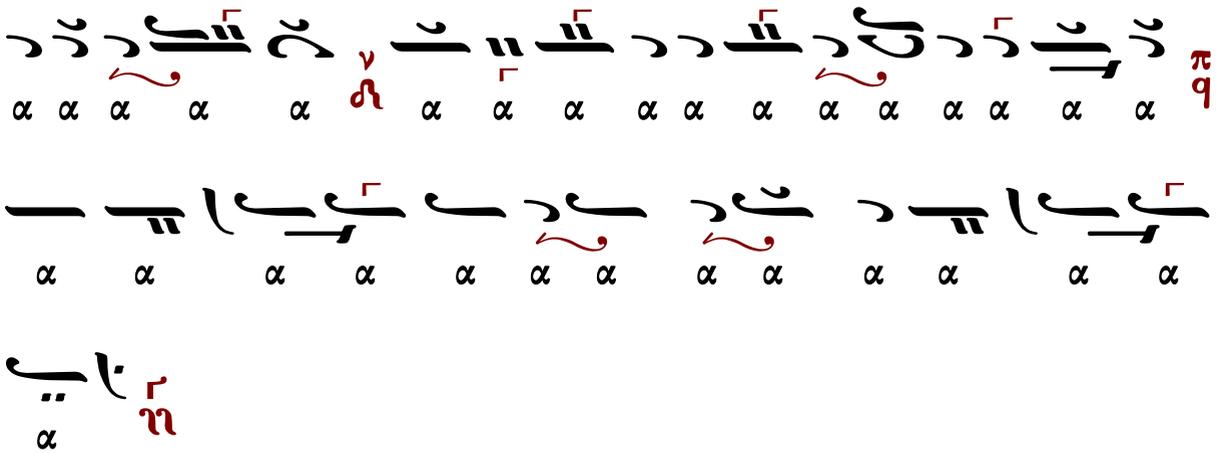
α α α α ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε τη η δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε σπο ο ο δε ε σπο ο ο τα α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος γ'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρι̅μα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γινῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

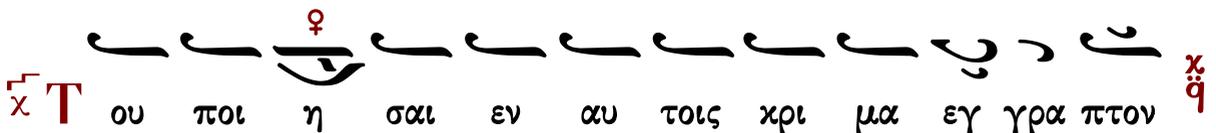
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὔρεν ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἕξαστράπτοντα καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἦχος ἰή Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.470#

δοξα αυτη εσται πασι τοις οοσι οισ αυτου ^{π ρ}

Δευτε παντα τα εθνη γνωτε του φρικτου μυστη

ρι ουτην δυνααμιν ^{π ρ} Χριστος γαρ ο σωτηρ ημων ^{χ ρ}

ο εν αρχη Λογος εσταυρωθη δι η μας και εκων

εταφη ^{π ρ} και ανεστη εκ νεκρων του σωσαι τα

συμπαντα αυτον προσκυνη ησωωμεν ^{ρ η}

Αι νειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυ

του ^{χ ρ} αι νειτε αυτον εν στερω ματι της δυ

να μεως αυτου ^{π ρ}

Δι η γησαντο παντα τα θαυμασια οι φυλα

κ^ρες σου ου Κυ ρι ι ε ^{π ρ} αλ λα το συν ε δρι ον της μα ται ο

τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρυ πτειν

ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ^{π ρ} ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας ^{ρ η}

Α ι ^{ρ χ} νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^{ρ χ} αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της μεγα λω

συ νης αυτου ^{π ρ}

Χ α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να στα

σεως την πει ραν ει λη φο τα ^{π ρ} Μα ρι α γαρ η Μαγ δα ^ρ

λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ^{ρ χ} ευ ρεν Αγ γελον ε

ἦχος πλ.α'

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, ἅγιον, Πάσχα μυστικόν,
Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτῆς, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα,
Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ παραδείσου ἀνοίξαν, Πάσχα, πάντας
ἀγιάζον πιστούς.

Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς
εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν
βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μηνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον
ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί
ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι
κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε,
Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὃ Πάσχα λύτρον λύτης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου
σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων·
Κηρύξατε ἀποστόλοις.

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου

ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Κε

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.14#

ΜΕΛ

ἤ
Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι

στη τω σαν οι ε χθροι αυ του και φυ γε τω σαν

α πο προ σω που αυ του οι μισουντες αυ τον

ΜΕΛ ΚΕ

και τη Σι ω ων ει πα τε δε χου παρ η μων χα ρας

ΔΙ ΚΕ

ευ αγ γε λι α της α να στα σε ως Χρι στου τε ερ

ΔΙ

ΚΕ

ΔΙ

ΚΕ

που χο ρε ευ ε και α γα αλ λου Ι ε ρου

ΜΕΛ

ΚΕ

σα λημ τον βα σι λε α Χρι στον θε α σα με νη

ΔΙ

ΚΕ

ΜΕΛ

ΚΕ

εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ ερ χο ο με ε

νον

ΜΕΛ

Ο υ τως α πω λουν ται οι α μαρ τω λοι α

πο προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ

ΚΕ

φραν θη τωσαν

ΔΙ ΚΕ

Δι μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθρου βα θε ε

ως ^{ν'} η ε πι στα σαι προς το μνη η μα του ζω ο δο του ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{χ' q'}

ευ ρον αγ γε λον ε πι τον λι θον κα θη με νον ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΜΕΛ} ^{χ' q'} και

αυ τος προσ φθηγ ξα με νος αυ ταις ου τως ε λε γε ^{ΚΕ} ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{χ' q'}

τι ι ζη τει τε τον ζων τα με τα α των νε κρων ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΜΕΛ} ^{ΚΕ} ^{ο χ' q'} τι ι θρη

νει τε τον α φθα ρτον ως εν φθο ρα ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΜΕΛ} ^{ΚΕ} ^{ο χ' q'} α πελ θου ου σαι

κη ρυ ξα τε τοις αυ του ου μα θη ται αις ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΔΙ} ^{ΜΕΛ} ^{χ' q'}

^{ΜΕΛ} ^{χ'} αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο

Κυ ρι ος ^{χ' q'} α γα λ λι α σω με θα ^{χ' q'} και ευ φραν

^{ΚΕ} ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{χ' q'} θω μεν εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΜΕΛ} ^{χ' q'} Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα Πα

ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ
 σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα εν
 χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ω ω Πα
 ΚΕ ΠΑ ΚΕ
 σχα λυ τρον λυ πης και γαρ εκ τα φου ση με ρον
 ΜΕΛ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
 ωσ περ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι στος τα γυ ναι α
 ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ
 χα ρας ε πλη σε λε γων κη ρυ υ ξα τε α πο στο ο ο
 ο ο λους

Λοξαστικὸν

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, θαυμαστά τὰ Σὰ πάντα πέλει, ἀληθῶς καὶ ἀκατάληπτα· ὁ γὰρ τῶν θαυμασίων Θεός, μεγαλεῖα ἐν Σοὶ ἐποίησε, σαρκωθῆναι ἐκ Σοῦ, εὐδοκήσας ὑπὲρ λόγον· ὅθεν θαυμαστῶς ἡμῶν προνοουμένη, μεγάλα τε καὶ ἔνδοξα, ποικίλοις τρόποις κατεργάζῃ, εἰς περιποίησιν ἡμῶν καὶ σωτηρίαν. Ἀλλ' ὦ Πορτατίτισσα ὑπερένδοξε, δίδου ἡμῖν αἰεὶ, τὴν Σὴν βοήθειαν, καὶ σκέπε ἡμᾶς, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἀλάστορος.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι

ω Πνευ μα α α τι

Θ ε ο το ο κε α ει ει πα α αρ θε ε ε ε

νε θαυ μα στα α τα α α σα α πα αν τα α πε

ε ε λει α λη θω ω ως και α κα α τα α α α α λη

η η η πτα ο γαρ των θαυ μα σι ι ι ι ων

Θε ος με γα λει α εν σοι ε ε ποι οι η η η

η η σε σαρκω θη η η ναι εκ σου ευ δο ο κη η

σας υ υ περ λο ο ο ο γον ο θεν θαυ μα στως η μων προ

νο ου ου με ε ε νη με γα α λα τε και ε ε

ε εν δο ο ο ο ο ξα ποι κι λους τρο ποις κα τε

ερ γα α ζη εις πε ρι ποι οι η η η σιν η η

μω ων και σω ω τη ρι ι ι ι αν αλλ ω Πορ τα

ι τι ισ σα υ περ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ

περ ε εν δο ο ξε δι ι δου η μι ι ι ι ν

α α α α ει την σην βο η η θει ει ει

αν και σκε ε ε ε πε η η η μας εκ των

βε λων του ου α λα αστο ρος

Και νυν...

ἦχος πλ.α'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυσώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

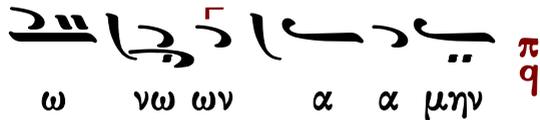
Στεφάνου Λαμπαδαρίου (1864)

ἦχος λ π ᾠ Πα

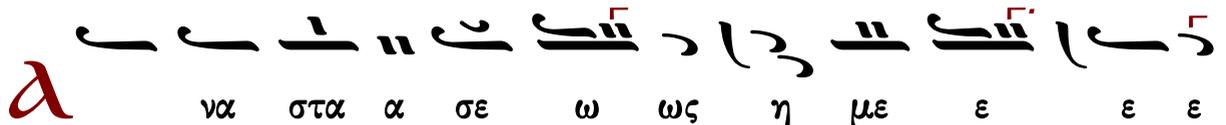
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη
1883 σ. 200#

Κ αὶ νῦν καὶ α εὶ καὶ εἰς τοὺς αὶ ὦ νας τῶν αὶ ὦ ὦ

ὦ νῶ ὦν α ἀ μὴν

α νὰ στα α σε ὦ ὦς ἠ με ε ε ε

ρα καὶ λαμ πρυν θῶ ὦ ὦ με ε ἐν τῇ πα α νῆ γυ

υ υ ρεὶ καὶ ἀλ λῆ ἠ ἠ ἠ ἠ ἠ λους πε ρι ι πτυ

υ ξῶ ὦ ὦ ὦ ὦ με ε ε θα εἰ πῶ με ε ἐν

α ἀ δε ἐλ φοὶ καὶ τοῖς μῖ σου οὐ οὐ οὐ οὐ

σι εν η η η μας Δ συγ χω ρη η σω ω ω μεν

πα α αν τα α τη Δ να στα α α σει π και αι ου

τω ω βο η η η σω ω ω ω μεν χ Χρι στος α

νε στη η ε εκ νε ε ε κρων θα να τω θα α να το ον

πα τη η η σας π και τοις ε εν τοι οις μνη η μα α

σι χ ζω ην χα α ρι σα α με νος Δ

* το τέλος νο ο ο ο ο ο ος π

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου (1988)

Ἦχος λ̣ π̣ ἦ Πα

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.17#

Κ αι νυν και α ει Δ και εις τους αι ω ω νας Δ των

αι ω ω ω ω νων α α α μην π

ΠΑ ΚΕ
Α να στα α σε ω ως η η με ε ε ε

ΔΙ ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ
ε ε ρα και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα

ΔΙ
α αν η η η γυ υ υ υ ρει και αλ λη η η

ΠΑ
λους πε ρι ι ι πτυ υ ξω ω ω με ε ε ε

ΚΕ ΠΑ ΔΙ
θα ει πω με ε ε εν α α δελ φοι και τοις μι

ΠΑ
σου ου ου ου ου ου σιν η η η μας συγ χω

ρη η σω ω ω μεν πα α α αν τα α α

ΚΕ
τη η Α α α να α α στα α α α σει και αι

ΔΙ
ου ου τω ω ω βο η η η η σω ω ω μεν Χρι

ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ
στος α νε ε στη η ε εκ νε ε κρω ω ων θα α

να α τω ω θα α α να το ο ον πα α α
 τη η η η η σας και τοις ε εν τοι οις μνη η
 η μα α α σι ζω ω η ην χα α α ρι σα
 α α με νος

ΜΕΛ ΚΕ ΠΑ ΚΕ ΠΑ ΔΙ
 ο x q τὸ τέλος π q

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Πεντηκοστάριον 1935 σ. 4#

Χ ρι στο ος α νε ε στη εκ νε ε κρων θα να
 α τω θα α να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνημα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

τὸ τέλος π q

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἄγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ψάλλει τὸ Χριστὸς Ἄνέστη τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης·
τὴν κατάληξιν “ζῶν χαρισάμενος” ψάλλουσιν οἱ χοροί.

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣

Εμμανουὴλ Φαρλέκα
Πεντηκοστάριον 1935 σ. 4#

Χ ρι στο ος α νε ε στη εκ νε ε κρων θ̣α να
 α τω θα α να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 ο̣ις ε εν τοις μνη μα̣σι ζω ην χα ρι σα α με
 νος Ἀ
 * τὸ τέλος νο ο ο ο ο ο ος π̣ ρ̣

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη

Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος.

Κ ^{ΝΗ} υ ρι ε ε λε ε η σον ^{γ ς}

Κ ^{ΝΗ} υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^{β λ}

Κ ^{ΝΗ} υ ρι ε ε ^{ΔΙ} λε ε ε η σον ^Δ

Κ ^{ΝΗ} υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^{Δ ς}

Κ ^{ΝΗ} υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^{β λ}

Κ ^{ΝΗ} υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^{γ ς}

Κ ^{ΝΗ} υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^{γ ς}

Κ ^{ΝΗ} υ ρι ε ε ε λε ε η σον ^{β λ}

Κ ^{ΝΗ} υ ρι ε ε ε λε η σον ^{Δ ς}

ἕτερα

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω σ ο ν

η μ α ς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η

μ α α ς

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β'

Πέτρου Λαμπαδαρίου
ἀντίφωνον β'

Ἦχος Δι'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἀντιφωνάριον 2009 σ.238

- ∴ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς. 66:2
- ∴ Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. 66:3
- ∴ Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. 66:4
- ∴ Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. 66:8

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι'

Πανδέκτη 1851 σ.26#

Κω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι

α

Πανδέκτη, 1851 σ.11#7

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

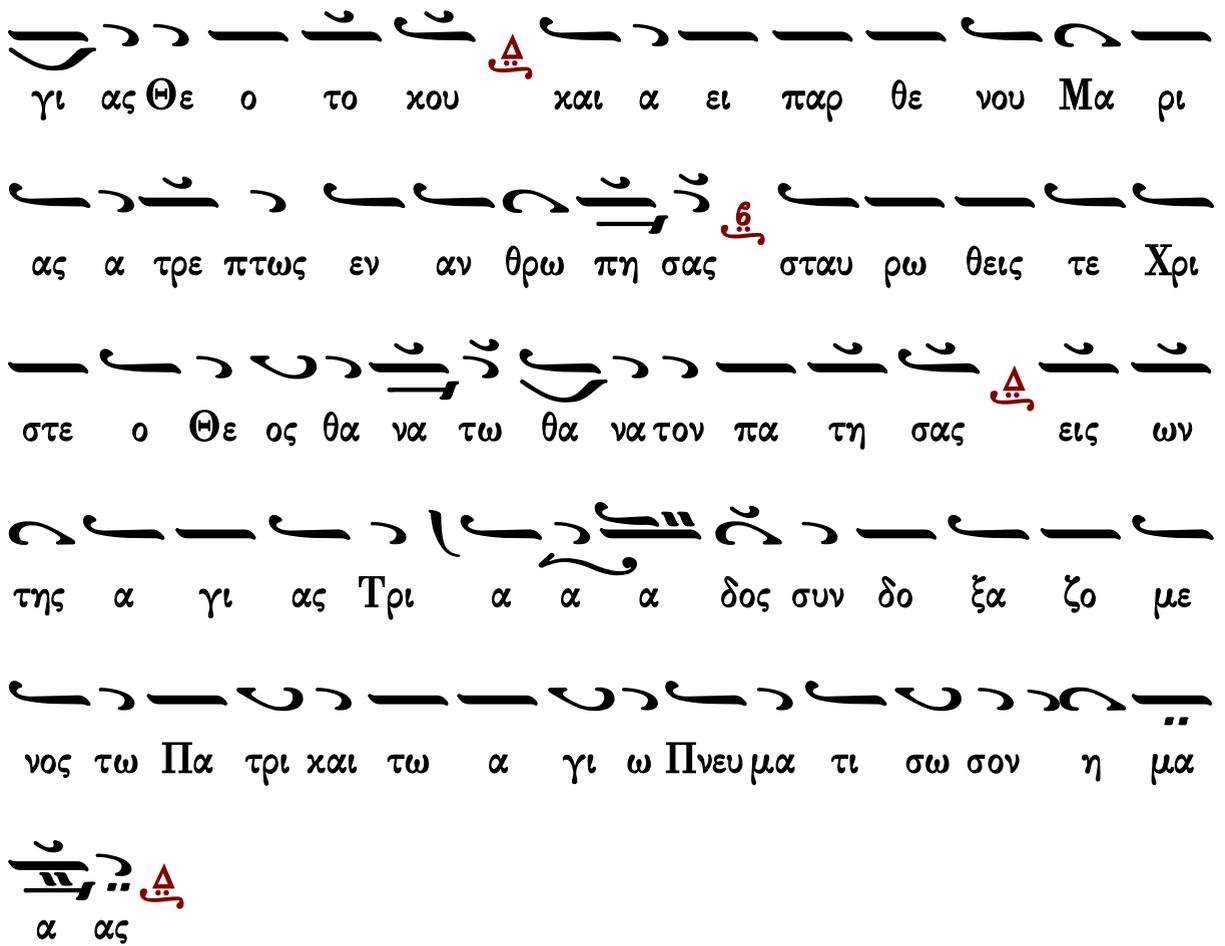
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα

νατος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η

με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ'

Εμμανουήλ Φαρλέα
ἀντίφωνον γ'

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα̣

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Ἀντιφώναρion 2009 σ.239

∴ Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. 67:2

∴ Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. 67:3

∴ Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. 67:4

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Πεντηκοστάριον 1935 σ. 4#

Χ ρι στο ος α νε ε στη εκ νε ε κρων ^{χ̣ ᾠ} θα να
 α τω θα α να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα αμε νος
 *τὸ τέλος
 νο ο ο ο ο ο ος

Χριστὸς ἀνέσθι ἄργον

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.35*

ΠΑ ΚΕ ΓΑ
 Χ ρι στο ο ος α α α νε ε ε ε ε ε στη
 ΜΕΛ ΚΕ ΓΑ
 η ε ε ε ε ε ε εκ νε ε ε ε ε κρων
 ΜΕΛ ΚΕ
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν θα

α α να α α α α α α α τω ω ω ω

ω θα α α α α α να α α α θα α να α το

ον πα α α α τη η η η η η η η σα

α α α ας και αι αι τοι οι οι οισ ε ε ε ε

εν τοι οισ μνη η η η η η μα α εν τοις μνη η

μα α α σι ι ι ζω ω ω ω η η η ην χα α

ρι σα α α χα ρι σα με ε νος

το τέλος με ε νο ο ο ο ο ο ο ος

Εισοδικόν

Ἦχος Δι

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει ει τε τον Θε

ον Κυ ρι ον εκ πη γω ων Ισ ρα ηλ

Σω ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ν ψαλ λον τας Σοι

Αλ λη λου ου ι α

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Πεντηκοστάριον 1935 σ.4#

Χ ρι στο ος α νε ε στη εκ νε ε κρων θ̣α να

α τω θα α να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημα σι ζω ην χα ρι σα αμε νος

Ἀπολυτίκιον τῆς Παναγίας

Τῆς ἐρήμου πολίτης

Ἦχος α'

Τὴν σεπτὴν Σου Εἰκόνα Πορταΐτισσα Δέσποινα, ἥ διὰ θαλάσσης ἐπέστη, θαυμαστῶς ἐν τῇ ποίμνῃ Σου, τιμῶμεν ὡς ἀγίασμα σεπτόν, καὶ σκῆνωμα τῆς δόξης Σου πιστῶς· ἐξ αὐτῆς

γάρ ἀναβλύζεις τὰς δωρεάς, τοῖς πόθῳ ἐκβοῶσί Σοι· δόξα τοῖς θαυμασίοις Σου Ἄγνή, τῇ προμηθείᾳ Σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς Σου πλουσία χρηστότητι.

Υπακοὴ

ἦχος δ'

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἰ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σῶζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου

ἦχος Δι

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστᾶριον 1983 σ.37*

Δι

Προ λα βου σαι τον ορ θρον αι πε ρι Μα ρι αμ

MEΛ B8

και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθεν τα του μνη μα

MEΛ

τος η κου ον εκ του αγ γε ε λου τον εν φω τι

B8

α ι δι ω υ παρ χον τα με τα νε κρων τι ζη τει τε ως

MEΛ Δι

αν θρω πον βλε πε τε τα εν τα φι α σπα αρ

ΓΑ Δι MEΛ

γα να δρα με τε και τω κο σμω κη ρυ υ ξα τε ως

ΔΙ ΜΕΛ ΒΞ
 η γερ θη ο Κυ υ ρι ος θα να τω σας τον θα να
 ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
 τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι ος του σω
 ΒΞ
 ζον τος το γε νος των αν θρω ω πων

Κοντάκιον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ἦχος πλ.β'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης
 ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς
 ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου

ἦχος Δι

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.38*

ΜΕΛ ΔΙ ΒΞ
 Ε ι και εν τα φω κα τηλ θες α θα α να τε αλ
 ΜΕΛ
 λα του α δου κα θει λες την δυ να μιν και α νε στης
 ΔΙ ΜΕΛ
 ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι μυ ρο

φο ροις φθεγ ξα με νος χαι αι ρε τε και τοις σοις α πο

στο λοις ει ρη νηνδω ρου με νος ο τοις πε σου ου σι

πα ρε χων α να α στα σι ι ιν

Ὅσοι εἰς Χριστόν

Ὅσοι εἰς Χριστόν ἔβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσαθε. Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.31*

Ο σοι εις Χριστον ε βα πτι σθη τε Χρι στον ε νε

δυ σασθε αλ λη λου ου ι α (β')

Ο σοι εις Χριστον ε βα πτι σθη τε Χρι στον ε νε

δυ σασθε αλ λη λου ου ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην **Δ**ι

Χ ρι στον ε νε δυ σασθε αλ λη λου ου ι α **π** ρ

Δύναμις

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.90*

N ^{ΠΑ} ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ να α α ια

α α α μισ **π** ρ

O ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ^{ΝΗ} σοι ^{ΠΑ} ει εις

Χ ρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΜΕΛ ΠΑ
ον ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ε ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ε ε

ΠΑ
βα πτι ι ι σθη η τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΖΟ
ε ε ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο

ΔΙ
ο ο ον ε ε νε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ

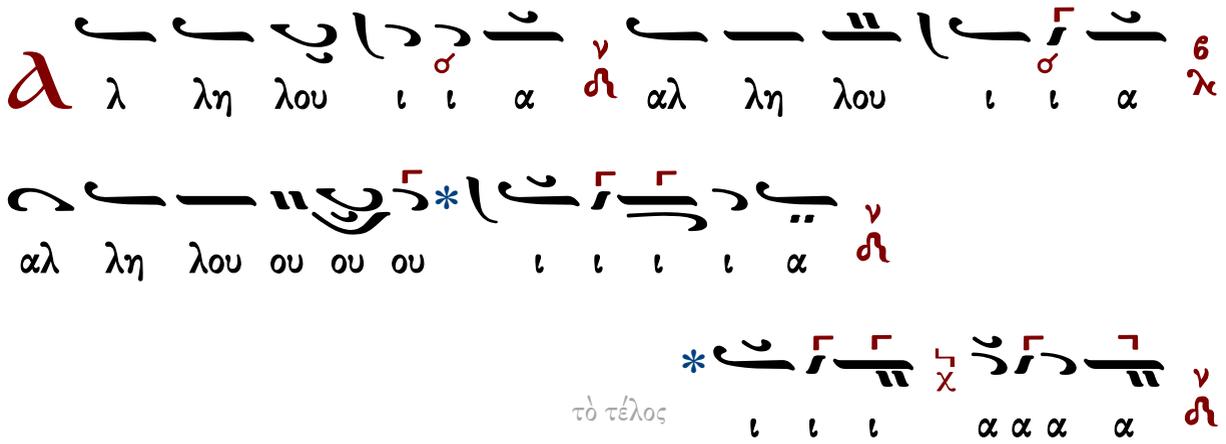
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ ε ε νε δυ υ υ υ υ

ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σα α α α ε

ΖΟ
ε ε νε ε ε δυ υ υ υ υ υ υ σα σθε ε ε ε ε

ΔΙ ΠΑ
ε ε χε ε ε Α α α α α α α λ λη η

η η η η η η Α α λ λη λου ου ου ι α λ λη

τὸ τέλος

- ∴ Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. 131:8
- ∴ Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυτὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. 131:11

Εὐαγγέλιον

Τρίτη τῆς Διακαινησίμου

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 24:12-35

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

¹² Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ θρόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. ¹³ Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς. ¹⁴ Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. ¹⁵ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· ¹⁶ οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. ¹⁷ Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε σκυθρωποί; ¹⁸ Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; ¹⁹ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ²⁰ ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρῖμα θανάτου, καὶ ἔσταύρωσαν αὐτόν. ²¹ Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον,

ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. ²² Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθρῆσαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· ²³ καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἤλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγελῶν ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. ²⁴ Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. ²⁵ Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. ²⁶ Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; ²⁷ Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. ²⁸ Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορῶντέρω πορεύεσθαι. ²⁹ Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. ³⁰ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. ³¹ Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. ³² Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς; ³³ Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, ³⁴ λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. ³⁵ Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενὴς δέσεις

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναῖξί καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δέσεις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων

Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοί, Κύριε.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μὴ τις τῶν κατηχομένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία!

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Χερουβικὸν

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου ἑβδομάδος
ἕκτασις Ν-Γ'

Ἦχος ἠ΄ Γα'

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 99#

O ι τα α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α Χε ε ε ε ε εε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου

ου βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ στι ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι ζον τε ε ε ιε ε ε ε

εσ και αι χαι

αι τη η η η η

η η η η η η η και τη ζω ω ω ο ο ο ο ποι

οι ω ω Τρι α α α α α α α α α α α

α α τρι α α α α α α α α α α α α α

α τρι α α α α δι ι ι ι ι ι τον τρισ α

Ἦχος ἤ Γα

Κ ^{ΓΑ}
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ^{ΓΑ}

Κ ^{ΜΕΛ}
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ^{ΓΑ} ^Χ

Κ
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ^{ΓΑ}

Κ
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ^{ΓΑ}

Π
 α ρ α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε ^{ΓΑ}

Π ^{ΜΕΛ}
 α ρ α α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε ^{ΓΑ} ^Χ

Π
 α ρ α α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε ^{ΓΑ}

Π
 α ρ α α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ ρ ι ε ^{ΝΗ} ^Α

Π ^{ΓΑ}
 α ρ α α σ χ ο υ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε ^{ΓΑ}

Κ οί οί Κυ υ υ ρι ε ^ἦ

Α ^{ΝΗ} ^{ΓΑ} ^ἦ
μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου ^ἦ

Α ^Ḳ γα πη σω σε Κυ υ υ ρι ε η ι σχυς

μου ^Ḳ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου ^Ḳ και κα τα

φυ γη η η μου ου ου και αι ρυ ^{ΝΗ} ^{ΓΑ} υ στη ης μου

ου ου ου ^ἦ

Π ^Ḳ α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνευ μα ^Ḳ

Τρι α δα ο μο ου ου σι ι ον ^Ḳ και α χω ω ρι

ι στον ^ἦ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε λε ον ει ρη η η νης δ' ἄ θυ σι ι αν αι νε ε

ε σε ε ως η

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου χ ρ ῖ

ε χο μεν προς τον Κυ υ ρ ι ι ον χ ρ ῖ

A ξι ι ο ον και αι δι ι και αι ον

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νο ος και η γη

της δο ο ο ξη ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α α ο εν τοις υ

ψι ι ι ι στοι οι οι οις

A α α α α α α α μην

A α α α α α α α μην

C ε υ υ μνου ου ου ου ου μεν σε ε ευ λο

γου ου ου ου ου μεν ^{π ρ} σοι ^{ΓΑ} ευ χα ρι στου ου με εν

Κυ υ υ ρι ι ε ^η και αι δε ε ο δε ο

με θα α α σου ^η ο ^{ΝΗ} Θε ο ος ^{ΓΑ} η η μων ^η

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν
θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Καταβασία θ' ᾠδῆς

^{ἦχος α'}

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνή Παρθέने, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη
τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν,
καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

^{ἦχος Ϛ} Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.25#

Ο α αγ γε λο ος ε ε ε βο ο ο α α

τη η Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η ^η

Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι πα

λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ^Δο σο ος

Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι η η με

ρο ο ος εκ τα α α α α φου ^π9

Φω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου ^νη νε

ε ε α α Ι ι ε ε ρου ου σα α α λη ημ ^π9

η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε

πι ι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε ^π9 χο ο

ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α α α αλ

λου ου Σι ι ι ων ^Δσυ υ υ υ δε ε Α α α

 γνη η η η τε ερ που Θε ε ο ο το ο ο

 κε ε εν τη η ε ε γερ σει του ου το ο ο ο ο

 κου ου ου ου σου ου ου ου π ρ

Χρυσανθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος ♯ Πα

Χρυσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκостάριον 1983 σ.39#

 ΠΑ
 Ο α αγ γε λο ος ε ε ε βο ο ο ο α

 α τη η Κε χα α ρι ι τω ω ω με ε ε

 ΔΙ ΠΑ
 ε νη η η α γνη η Πα α αρ θε ε νε ε χαι αι

 αι αι ρε ε και αι πα λιν ε ρω ω χαι αι αι

 ΜΕΛ ΝΗ ΠΑ
 αι ρε ε ε ο σο ος Υι υι ο ος α νε ε

ε ε στη η τρι ι ι η η η η με ε ρο ος

ε ε εκ τα α α α φου

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ι ι ζου ου η

νε ε α α Ι ι ε ε ε ρου ου ου σα α

λη ημ η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ι ι

ου ου ου ου ε ε πι ι σε ε ε α α α νε ε

τει ει λε ε χο ο ο ο ο ρε ε ευ ε

ε νυ υ υ υν και α γα α α α α αλ λου Σι

ι ι ων σου υ υ υ υ δε ε α α α γνη

η η η τερ που ου Θε ε ο ο ο το ο ο ο

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἀγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἄμην.

α α α α α α α α α χα α α α

α α α α α α α χα α α α α Α

θα να α α α α α χα α Α θα α να α α α

α του γε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε γε ε ε ε ευ σα α α α α α α ια α α

α α α α σθε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἄμην, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Ποτήριον σωτηρίου, Κωνστ. Λάμπρου

Ἦχος ἦ Γα

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η ψ ο ο μαι αι αι αι και το

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο και το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο και το ο νο ο μα ια α α α α Κυ ρι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ υ υ ρι ι ι ι ι

ι ου ου ου ου ε πι κα λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο

ο ε πι κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε πι κα

λε σο ο μαι αι αι ιαι αι αι αι αι Αλ λη λου ου ι

ι ι α α α α α α α α α α α α α α

α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Πεντηκοστάριον 1935 σ.4#

Χ ρι στο ος α νε ε στη εκ νε ε κρων θα να

α τω θα α να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα αμε νος

*τὸ τέλος

νο ο ο ο ο ο ος

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Εμμανουὴλ Φαρλέκα
Πεντηκοστήριον 1935 σ. 4#

Χ ρι στο ος α νε ε στη εκ νε ε κρων **χ̣ ᾠ** θα να
 α τω θα α να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 ος ε εν τοις μνημασι **ζ̣** ζω ην χα ρι σα αμε νος **Δ̣ ᾠ**
 *τὸ τέλος
 νο ο ο ο ο ο ος **π̣ ᾠ**

Ὁρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε **Κύριε** καὶ ἀγιαζὼν τοὺς ἐπὶ σοὶ πεπειθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ

τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστι, ἀντὶ "εἶν τὸ ὄνομα Κυρίου"

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος Ἰ̣ϛ̣ Δ̣ε̣

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστᾶριον 1983 σ.40*

ΜΕΛ
α μην

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα με

νος (β')

ΜΕΛ
Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην χαρι

ΝΗ
σα α με νο ο ος

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Χριστὸς ἀνέστη.

Ἀληθῶς ἀνέστη.

τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορές.

Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.**

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

Δοξαστικὸν Ἑσπερινοῦ

Ἦχος λ π Τ Πά

Κωνσταντίνου Λάμπρου*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Σ η με ε ρον εν τη λαμ προ φο ρω η με ρα της

ε γε ερ σε ω ως του ου ου Χρι στου η α ει

παρ θε νος αυ του ου Μη η η τηρ και νων θαυμα σι ων υ

πο ο θε ε ε σιν και ψυ χο τρο φων α γα

θω ων κοι οι οι νω νι ι ι αν η μιν πα α

α ρα τι ι ι θη η η η σι μη τρι κη η

η η ε ευ δο κι ι ι ι α δευ τε ουν τρυ φη

σω μεν τω Πνευματι τα της Παρθενου

μεγαλειειειειαδοξααααζοοντες

καιτηνπεριημασπολυμερηηαυτηηη

ησκηδεεεμονιιιιανωςγαρστη

ληηνεεεμφανηκαιασφαλεσεεεχεγ

γυυονωναπεφηνατοημινεπαγγεεε

λιωντηνιεραναααυτηηησεικο

οονααρρητωπρομηθειαεεεδωρηη

ησαααατοεκΝικαιαιαςγαρ αυτηνδι

αθαλασσηςπαλαιωδηηγηηηησεκαι

οὐκ ἐγνώσθησαν ταῖς χηρῆσιν αὐτῆς ἐν

ὕδασι πολλοῖς κατὰ ἀδάουιδ

τον θείειειον ἐργον του ου το οθααυ

μα στον και παραδοοξον οκατηργαασω

Δε εεεεσποιοιοι να προς σωτηριαν

των ψυχων ηηηημων

Δοξαστικὸν Ἀποστίχων

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη̣

Κωνσταντίνου Λάμπρου*

Δοξα Πατρι και Υιω και αγι

ω Πνευμαααατι

Τ ι ι ις ε πα ξι ι ωως υ υ μνη η η σει

ει της προς η μας ε ευ νοι οι οι α α α ας

σου τον α νε ξα α αν τλη το ον θη σαυ ρον Θε

ο το ο κε ε Πορ τα α ι ι ι τι ι ι ις σα

πο λυ ει δως και πο λυ τρο ο πω ως γαρ ευ

ερ γε του ου ου σα η μας εν ευ και ρι αις και αι

αι θλι ψε ε σι ι βρα βευ εις κα α α ατ α α ξι

ι ι ι αν η η μι εν τα αι αι τη η η μα α α

α τα ου μο ο νο ον γαρ κυ βερ νη η τι ις

σω ω τη η η ρι ι ι ι ος και ε φο ρο ο ος

ε εν βι ι ι ω η μιν ω ω ω φθη ης αλ λα και

πυ λω ρος ε δει χθη ης α σφα λης α πει ει ειρ γου σα α

καθ η μων πα α σα αν των α αν τι ι κει με ε

νων βλα α α α βην δι ο παν α α χρα αν

τε ε Δε ε ε σποι οι οι οι να και τας ου ρα

νι ι ου ους πυ υ υ λας α α νοι οι ξον η μι ι

ιν και σε σω σμε ε νους Χρι στω ω προ σσ α α

α γα α α α γε τους εις σε ελ πι ι ι ζο ο ο

ον τας